

18

Podle přívrženců Nového historismu odrážely texty

- genialitu autora.
- názory čtenáře; ten je konečně vždy podmíněn vlastním pozadím, a proto je jeho četba daného textu subjektivně zbarvena.
- napětími, která existují v každé kultuře. Ta do značné míry ovlivňují autorův jazyk.**

19

Nový historismus (New Historicism) vychází stejně jako New Criticism z pevně stanoveného pojetí textu a z premisy stabilního významu.

- Tento výrok je pravdivý. Dokladem této shody je výraz „new“ – „nový“.
- Tento výrok není pravdivý. Pouze Nový historismus vychází z pevně stanoveného pojetí textu a z premisy stabilního významu.
- Tento výrok není pravdivý. Podle Nového historismu nejsou hranice textu pevně dané a stabilní významy neexistují. New Criticism byl (stejně jako „Old“ Historicism) přesně opačného názoru.**
- Tento výrok není pravdivý. New Criticism se totiž věnoval novému druhu kritiky, čímž se odlišoval od „Old“ Historicism. Přívrženci směru New Criticism nevěřili ve stabilní význam a pevně stanovitelné, jasně vymežitelné texty. Nový historismus naproti tomu se později přiklonil právě k jasné vymežitelnosti textu a významu. Vše se podle tohoto směru stalo příliš neuchopitelným.

20

Článek Jürgena Pieterse dokazuje

- že je nejlepší číst texty nezávisle na jejich historickém kontextu.
- že je nejlepší číst texty v rámci jejich historického kontextu.**
- že texty ztrácejí smysl, pokud je nečteme v rámci jejich historického kontextu.